

РЕШЕНИЕ

№ 11655

гр. София, 11.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **3851** по описа за **2024** година докладвано от съдия Танка Цонева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба от Н. О. И. чрез пълномощника му –адв.Д. - САК срещу Решение № 1488/27.03.2024 г. по НАХД № 9155/2023 г. по описа но СРС, НО, 19 състав. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 23-4332-010044 от 06.06.2023 г. на Началник сектор в отдел „Пътна полиция /ПП/ към Столична дирекция на вътрешните работи.

На първо място, в жалбата се излагат доводи за несъгласие с извода на съда в обжалваното решение, че е спазен срокът по чл.34, ал.1 от ЗАНН за съставяне на АУАН. Същият започвал да тече от датата на извършване на нарушението /когато е бил заснет регистрационния номер на лекия автомобил/, а не от датата на попълване на декларацията по чл.188 от ЗДвП от собственика на автомобила.

На следващо място, в жалбата се твърди, че АУАН и НП са издадени при неизяснена фактическа обстановка. Абсолютно неясно било дали Н. И. се е движел от [улица]към [улица]или се е движел по [улица], както и точно в кой участък е извършено нарушението. Сочи се, че в текста на НП липсвало изрично посочване на пътен знак, с който е указано видео наблюдение. Липсвали и доказателства, че АТСС, което е заснело нарушението е преминало техническа проверка.

Касаторът излага доводи за нарушено право на защита на нарушителя, тъй като не било изяснено по какъв начин – чрез пътен знак или по силата на закона е въведено ограничението на скоростта от 50 км./ч.

По изложените съображения се отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да отмени въззивното решение и да отмени издаденото наказателно постановление. При такъв изход на правния спор претендира присъждане на направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

В проведеното по делото съдебно заседание касаторът не се явява и не изпраща процесуален представител.

Ответникът – началник сектор ОПП- СДВР, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът от СГП предлага касационната жалба да бъде уважена.

Административен съд София – град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което същата е процесуално допустима.

По съществото си касационната жалба е неоснователна, като съображенията за този извод на съда са следните:

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 16.05.2023 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) на Н. О. И. за това, че на 04.10.2022 г. около 14:42 часа в [населено място] управлявал лек автомобил „Х. С.“, с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на „ОББ И. ЕАД“, като на [улица]до № 28 с посока на движение от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта 50 км./ч. за населено място се движел със скорост от 105 км./ч. (измерена 109 км./ч., но е приспаднал толеранс от 3 % в полза на водача).

Нарушението е установено с АТСС CORDON - M2, MD 1193 и записващо час, дата, рег. номер по преписка на К 3/0484-15999/2022 г. Актосъставителят квалифицирал нарушението като такова по чл.21, ал.1, във вр. с чл.165, ал.2, т.6 от ЗДвП.

Актът бил съставен в присъствие на И., който преди това попълнил декларация по чл.188 от ЗДвП, че на инкриминираната дата -04.10.2022 г. в 14:42 часа той е управлявал лекия автомобил. След като се запознал със съдържанието на съставения АУАН, Н. И. го подписал без възражения. В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН също не са били депозиран писмени възражения срещу съставения акт.

Въз основа на АУАН е издадено атакуваното пред районния съд наказателно постановление от началник сектор ОПП- СДВР, с което касаторът Н. О. И. е бил санкциониран на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП с налагане на глоба в размер на 700 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца, за извършено нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП

Горната фактическа обстановка СРС е установил след анализ на приобщените по делото писмени доказателства и гласни доказателствени средства, а именно: протокол за използване на АТСС вид CORDON - M2, сер. MD 1193 за 04.10.2022 г. с място на контрол [улица]до № 28, с посока на движение от [улица]към [улица]при ограничение за населено място от 50 км/ч.; снимка на мястото, на което е позиционирано АТСС-то; снимков материал на нарушението, който е веществен доказателствено средство, изготвено по реда на чл. 189, ал. 15 ЗДвП; ежедневна форма за отчет за 04.10.2022 г. за периода от 14:00 часа - 22:00 ч. за наряд В. А. и Ц. Р.

с МПС рег. [рег.номер на МПС] .; извадка от регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване на Български институт по метрология (БИМ); решение за одобрение на типа на уреда за измерване; протокол №06-СГ-ИСИС/15.03.2022 г. за преминала проверка на техническото средство; както и показанията на свидетеля –актосъставител.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно-наказателно отговорното лице е извършило визираното в наказателното постановление нарушение.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Съдебното следствие в хода на първоинстанционното производство е проведено обективно, всестранно и пълно. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

Настоящият касационен състав напълно споделя мотивите на районния съд, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в кръга на предоставените им правомощия. При съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП тези на чл. 57 от ЗАНН. Спазени са и изискванията на чл. 57 и 58 от ЗАНН, налице е съответствие между обстоятелствената част на акта за установяване на административно нарушение с обстоятелствената част на наказателното постановление. Констатираното административно нарушение е описано точно и ясно, като са посочени всички елементи от състава на нарушението, както и съответстващата му правна квалификация. Нарушителят е бил запознат с всички съществени факти от значение за реализиране правото му на защита срещу административното обвинение. Ето защо, не са налице допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на АУАН и НП, като възраженията в касационната жалба в тази насока са неоснователни.

Напълно се споделят и доводите на СРС, че при съставяне на АУАН не е допуснато нарушение на разпоредбата на чл.34, ал.1 от ЗАНН. В тази връзка следва да се отбележи, че съгласно тълкувателно решение № 48 от 28.XII.1981 г. по н. д. № 48/81 г., ОСНК, както и с оглед разпоредбата на [чл. 34, ал. 1, пр. 2 ЗАНН](#) административнонаказателно производство не може да се образува, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. Тази разпоредба предвижда два срока за административно-наказателно преследване - тримесечен и едногодишен. Първият срок започва от деня, в който органът, компетентен да състави акта е узнал кой е нарушителят. Бездействието на този орган повече от три месеца от откриване на нарушителя е пречка за съставяне на акта - изключва отговорността на нарушителя. В случая, след като е била изпратена призовка до Н. И. да се яви в сградата на ОПП – СДВР, същият се е явил на 16.05.2023 г. и е попълнил декларация по чл.188 от ЗДвП, че на процесната дата именно той е управлявал заснетия лек автомобил. Именно на тази дата -16.05.2023 г. е открит нарушителя и от тогава започва да тече тримесечния срок по смисъла на чл.34, ал.1 от ЗАНН.

Само за пълнота на изложението съдът ще посочи, че съгласно разпоредбата на [чл. 189, ал.4 от ЗДвП](#) при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. В конкретния случай обаче, тъй като превишаването на скоростта е такова, че се предвижда освен глоба и лишаване от право да се управлява МПС, като последното наказание няма как да бъде наложено с издаването на електронен фиш, поради което правилно е спазена общата процедура по ЗАНН със съставянето на АУАН и последващо издаване на НП за реализиране на административно –наказателната отговорност на нарушителя.

На следващо място, касационният състав намира, че правилно е приложен и материалния закон. Безспорно е установено извършването на нарушението –на инкриминираните дата и място Н. И. е управлявал лек автомобил Х. С.“, с ДК [рег.номер на МПС] , неспазвайки ограничението на скоростта от 50 км/ч, въведено за населено място, като се е движел със скорост от 105 км./ч., след приспаднат толеранс от 3%. Правилни са изводите на СРС, че техническото средство, с което е заснето нарушението е технически изправно и правилно експлоатирано, както и че в полза на нарушителя е отчетен толеранс от 3%“. Писмените доказателства в тази насока се намират в кориците на делото.

Правилни са изводите на съда, че се касае за нарушение на общата забраната за движение със скорост от 50 км./ч. за населено място. Никъде в текста на АУАН и НП не е посочено наличието на пътен знак В26 – Забранено е движението със скорост, по-висока от означената, поради което направените възражения в жалбата в тази насока не могат да бъдат споделени.

Във връзка с направеното възражение в касационната жалба, че липсвал пътен знак, с който се указвало видеонаблюдение в процесния пътен участък, настоящият съдебен състав намира за нужно да отбележи, че изискването за поставяне на пътен знак Е-24 преди АТСС за контрол на скоростта, което беше въведено през 2015 год., отпадна с промените в ЗДвП, считано от 09.07.2017 г., ДВ, бр.54/2017 г. /отмяната на чл.165, ал.2, т.8 от ЗДвП/, поради което към инкриминираната дата не съществува задължение на контролните органи да предупреждават водачите за наличието на участък с камера за контрол на скоростта чрез поставяне на пътен знак.

Налице и е субективна съставомерност на извършеното нарушение, тъй като И. в качеството му на правоспособен водач е следвало да съобрази поведението си с изискванията на закона и да се движи с разрешената скорост за населено място от 50 км/ч. Същият е подценил настъпването на общественоопасните последици (застрашаване на безопасността на останалите участници в движението), при пряката си цел да управлява своето МПС с избрана от него самия скорост.

Управлението на ППС с превишена скорост в населено място е санкционирано с разпоредбата на чл. 182 от ЗДвП, като за конкретното превишение от 55 км./ч. законодателят в разпоредбата на ал.1, т. 6 от същия текст е предвидил, че за превишаване над 50 km/h -се налага глоба 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв. В случая административно-наказващият орган неправилно е определил наказанието в „глоба“ в размер на 700 лева, което е следвало да се определи в размер на 750 лева, но предвид забраната за влошаване положението на нарушителя (reformatio in pejus), съдът не може да ревизира размера

на наложената глоба, като го увеличи.

В заключение настоящият съдебен състав намира, че при правилно изяснена фактическа обстановка, въззивният съд е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за което е санкциониран касатора. Обвинението е подкрепено от писмените и гласни доказателства, които са безпротиворечиви и взаимно допълващи се и установяват изложената в НП фактическа обстановка, поради което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

По изложените съображения съдът приема, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора разноски в полза на касатора не се дължат. Така мотивиран и на основание чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София – град, IV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1488/27.03.2024 г., постановено по НАХД № 9155/2023 г. по описа на СРС, НО, 19 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....

ЧЛЕНОВЕ: 1.....

2.....